



Ilustrace: Silvie Anna Grendysová

VÝBĚR PROFESE

Dětské sny věští naše povolání

Lidé, které baví jejich práce, často zjišťují, že její obraz vidí již ve svém dětském snu o budoucím zaměstnání.

Petra Sýkorová

V devadesátých letech se stal Jan Zeman daňovým poradcem. »Ta práce mě živila dlouho, ale už po pár letech mě přestala naplňovat. Problémy, které jsem řešil, mi přišly příliš abstraktní. Hledal jsem skulinky ve složité spleti zákonů, optimalizoval daňové struktury a nebyl spokojený,« říká.

Tou dobou se v myšlenkách stále častěji vracel do dětství.

»Máma byla cukrářka, takže se u nás každou chvíli něco peklo, a já jsem si už tenkrát představoval, že až budu velký, pořídím si svoji vlastní pekárnu,« líčí Zeman.

V roce 2006 se definitivně rozhodl. Daňová příznání vyměnil za sušenky. Vznikla tak Biopekárna Zemanka. Svého rozhodnutí její šéf nikdy nelitoval.

»Nabízím lidem dobré jídlo, budují rodinnou firmu a nemusím přitom dělat žádné

morální kompromisy. Je to splněné přání,« vysvětluje konečně spokojený muž, který svými biosušenkami zásobuje celou republiku.

Ukazují cestu

»V našich dětských snech můžeme překvapivě často nalézt odpověď na otázku, které povolání nás může uspokojovat,« konstatuje psycholog a kouč Jaroslav Simon.

Dalším mužem, který si své povolání vybral už v dětství, je vysokoškolský pedagog Josef Šesták.

Na doslovné vyplnění svého dětského přání čekal o poznání déle než Jan Zeman, který ho začal realizovat už ve svých třiatřiceti letech.

»Vysněným« učitelem se Josef Šesták stal až jako šedesátník. Do té doby pracoval na pozici generálního ředitele americko-francouzské cestovní kanceláře Carlson Wagonlit Travel pro Českou republiku.

»Povolání učitele mě fascinovalo už jako malého kluka. Smysl pro realitu mi však nedovolil vydat se touto cestou. Nelitoval jsem. Moje práce mě vždycky nesmírně bavila. V koutku duše ale stále přežíval ten můj klukovský sen. Mnohdy jsem se musel hlídat, abych své podřízené neučil a dlouze jim nevysvětloval problematiku cestovního ruchu,« vzpomíná Josef Šesták.

Krátce po odchodu do penze dostal nabídku přednášet letectví a cestovní ruch na Vysoké škole obchodní v Praze.

»Samozřejmě jsem ji přijal. Učím už čtvrtým rokem a jsem šťastný,« říká Šesták.

Možnost splnit si dětskou představu o budoucím povolání je lákavá. Jak se to ale může podařit těm z nás, jejichž přání byla o něco méně realistická než pekař či učitel?

Na první pohled by se mohlo zdát, že ten, kdo chtěl být v dětství třeba kosmonautem, nemá velkou šanci si tohle přání splnit.

Anketa týdeníku Ekonom naznačuje, že je souvislost mezi dětským snem a pozdější volbou zaměstnání.

»Dětské sny ale nemusíme chápat doslovně. Můžeme k nim přistupovat jako k obrazům, v nichž je ukryt symbol práce, jež nás může v dospělém věku uspokojovat,« přibližuje kouč a psycholog Jaroslav Simon.

S touto teorií ostatně pracoval již Carl Gustav Jung v roce 1920. Nicméně žádný